

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Interrogandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

ὅπως μὴ, pro μὴ ponitur. Luciañ, in Iudis, dearum, ὅπως μὴ χαλεπώητε δικασῆ, ne molesti sitis iudici.

CONIECTANDI.

Aduerbia coniectandi iunguntur indicatiuis, ἴσως ἔρῳ, fortassis dicā. Quod si optatiuo iungantur, aut coniunctiuo, non fiat sine coniunctione αὖ expressa, uel saltem subaudita. ἴσως φαίη αὖ, forsan dixerit. ἴσως αὖ ἔλθω, forsan uenero. quod commune est omnibus aduerbijs cum uerbo constructis.

ὄν αὖ ἔχοι, bene habeat. πόρρω αὖ εἶη, procul absit. νῦν δὲ εἶποιμ' αὖ, per Iouem dixerim, & ita in alijs.

Imperatiuis uero non construunt aduerbia coniectandi. non enim dicitur, τάχα γράφε, τυχὸν λέγε.

INTERROGANDI.

Interrogandi aduerbia præponunt uerbis. πόθην πορεύη; πότε ἦλθες;

Quod si quando postponant, id fiet per figurā apostrophē. ἔρχη πότε; ὑπάγεις πόθην; Quæ figura frequentius fit
in

in adverbio $\omega\acute{\omega}\varsigma$, ut $\epsilon\acute{\iota}\varsigma\alpha\epsilon\ \delta\epsilon\ \tau\acute{\omega}\tau\omicron\upsilon\ \omega\acute{\omega}\varsigma$; at hoc quónam pacto fieri poterit: $\gamma\gamma\upsilon\acute{\eta}\sigma\epsilon\tau\acute{\iota}\ \delta\epsilon\ \omega\acute{\omega}\varsigma$; at id quónā modo euenturū est.

Ponitur etiam $\omega\acute{\omega}\varsigma$ interdū non interrogatiue, sed emphaseos gratia, significans plurimum, & quasi admirabunde profertur, $\epsilon\gamma\omega\ \eta\ \tau\acute{\omega}\tau\omicron\upsilon\ \tau\acute{\rho}\omicron\pi\omicron\varsigma\ \omega\acute{\omega}\varsigma\ \epsilon\acute{\iota}\mu\ \acute{\alpha}\sigma\acute{\iota}$, at ego mire hoc ingenio præditus sum.

$\omega\acute{\omega}\varsigma\ \delta\epsilon$, in responsionibus assentionem significat, $\omega\acute{\omega}\varsigma\ \gamma\alpha\rho\ \delta\epsilon$; quid nī: $\omega\acute{\omega}\varsigma\ \delta\epsilon\ \acute{\alpha}\delta\iota\kappa\eta\varsigma$; nōnne tu improbus es? $\omega\acute{\omega}\varsigma\ \delta\epsilon\ \acute{\alpha}\iota\gamma\epsilon\acute{\rho}\omicron\upsilon$; nōnne turpe est: $\omega\acute{\omega}\varsigma$; q̄modo? qua ratione? Huic respondet η , ut dictū est.

Cum autem apponit̄ $\mu\lambda\acute{\nu}$, & η , significat partim, $\omega\acute{\omega}\varsigma\ \mu\lambda\acute{\nu}\ \delta\iota\phi\epsilon\acute{\rho}\epsilon\iota$, $\omega\acute{\omega}\varsigma\ \eta\ \delta\omicron\mu\acute{\omicron}\iota\omega\varsigma\ \epsilon\chi\delta$, partim differt, partim similiter se habet: quod etiam significat, $\tau\acute{\eta}\ \mu\lambda\acute{\nu}$, $\tau\acute{\eta}\ \eta$, ut dictum est superius.

$\omega\acute{\omega}\varsigma$ & $\omega\acute{\omega}\varsigma$ dum accipiuntur interrogatiue, circumflectuntur, alia uero acuntur in penultima: dum uero capiuntur indefinite, loci aut figure aut modi significatiua, inclinantur, nisi fuerint trisyllaba. Nihil enim inclināt, quod sit plus
L quam

ἄ diffyllabum. πόθεν ἔρχῃ; unde uenīs? ἐρ
 χόμενος δ' ἐ πόθεν, alicunde ueniens. πῶς
 ἔχει, quo modo habet. ἔγω πῶς ἔχει, sic ha
 bet. πότε ἦλθες; quando uenisti? ἦλθον δ' ἐ
 ποτε, ueni aliquādo. Et hoc pacto fre
 quenter postponitur ποτε, dictionibus
 infinitis, mediante cōiunctione δ' ἢ, ὅπο
 σο δ' ἢ ποτε, quantuscunq;. ὅποσοσ δ' ἢ ποτε,
 quotuslibet. ὅπότ' ὅρ' δ' ἢ ποτε, uterlibet.
 ὅπ' ἔ ποτε, ὅπ' ὅ δ' ἢ ποτε, ubicunq;. ὅπ' ὡσ' ὅρ' ἢ,
 ὅπως δ' ἢ ποτε, ὅπως δ' ἢ ποτ' ἔν, ὅπ' ἢ δ' ἢ ποτε,
 quouis modo, quomodocunq;, utcūq;. ὅ
 δ' δ' ἢ ποτε, ἄ δ' ἢ ποτε, ὅτι δ' ἢ ποτε, quoduis.
 ποῖ' δ' ἢ ποτε; interrogatiue, qualis tād' ἔ

OPTANDI.

εἴθε, & αἴθε, aduerbia optandi cōstruuntur
 uerbis optatiui modi, εἴθε γράψαι, uti
 nā scriberet. αἴθε γράφοιμι, uti nā scriberē.

Cum autem adduntur indicatiuis, fa
 ciunt, ut optatiuā recipiant constructio
 nem. εἴθε ἐγράψην, utinam scripsisset. εἴθε
 ἔω ποιῆμι, utinam licuisset facere. αἴδ' ὄφε
 λες, habet quidem significationem opta
 tionis, uerum hoc differt ab alijs optan
 di